

[Hagen Hagensen]

mentationen derfor, men jeg kan ikke anerkende rimeligheden i, at man giver med den ene hånd og tager med den anden, og at man i øvrigt ødelægger muligheden for den langsigtede linje, som er grundlaget for alt sundt erhvervsliv. Tager vi noget tilbage midt i en periode, hvor man har regnet med det, kommer det undertiden til at gå skævt for dem, der har regnet med disse ting.

Jeg har lyttet til, hvad der er sagt, og hvis ministeren også har lyttet til, hvad der er sagt fra min side, så medvirker vi gerne til at komme frem til et ordentligt resultat.

Anders Poulsen (V):

Ministeren har igen misforstået noget, når han beskylder os for at være nonchalante med hensyn til statsfinanserne. Nej, det er den bebrejdelse, vi meget ofte retter mod regeringen, men det kan godt være, at det bedste forsvar er et angreb. Jeg ved ikke, om det er det, der ligger i ministerens bemærkninger.

Når jeg ser på de tal og udregninger, jeg kritiserede i mit første indlæg, så mener jeg nu at have ret i, at vi ikke er nonchalante, heller ikke når vi ser på statsfinanserne. Ministeren var i sit indlæg lidt inde på min kritik i den forbindelse og mente ikke, der var belæg for denne kritik. Jeg sagde i mit første indlæg, at de forudsætninger, man lagde til grund for udregningen i lovforslaget, ikke var rigtige, når vi så på den praktiske virkelighed. Med udgangspunkt i de nugældende regler – og jeg understreger, at det er de nugældende regler, jeg tager udgangspunkt i – er det altså ikke særlig vanskeligt at regne ud, at en erhvervsvirksomhed, når den kan indrette sig sådan med hensyn til sine investeringer, at den kan foretage 30 pct.s afskrivning plus 5 pct.s investeringsfradrag, hvilket giver 35 pct., og ministeren sætter dette ned til 25 pct., kommer til at mangle 10 pct. Hvis vi følger ministerens tal i tabellen og laver det samme regnestykke i år 2, vil afskrivningsmangelen være lidt større. År 3 vil afskrivningen falde en lille smule osv. fremefter. Hvis vi akkumulerer disse negative forbedringer, der ligger i ministerens forslag, kommer vi altså til, at vi skal helt frem til år 10, før der er tale om en forbedring på disse forudsætninger. Disse tal vil jeg gerne dokumentere under udvalgsarbejdet, og jeg har

lavet lignende regneeksempler på bygningsområdet.

Ministeren modererer så også sine bemærkninger en lille smule ved at sige, at det vel ikke gør så meget, at afskrivningerne først kommer lidt senere. Ja men det har ministeren ret i; dér er vi enige, men det var bare ikke det, vi diskuterede, hr. minister.

Ministeren går lidt videre i sine indrømmelser og siger, at der i øvrigt er mange erhvervsvirksomheder, der i dag ikke har behov for afskrivninger her og nu. Det er også rigtigt, beklageligvis.

Ministeren stiller mig så lidt mere konkret det spørgsmål, om der er nogen af de betrængte landmænd, der ville komme i den situation, at deres afskrivningsmuligheder blev forringet på grund af dette forslag. Ja, det er der skam, i hvert fald hvis man medtager de landmænd, der står over for køb af ejendom – og det er vel nogle af de mest betrængte landmænd – for så er det åbenbart, at deres afskrivningsgrundlag bliver nedsat på bygningerne i størrelsesordenen 30–35 pct.

Jeg har dermed ikke sagt noget om rimeligheden i kontantprincippet, der lægges til grund for bygningsafskrivninger. Jeg vil gerne understrege – det sagde jeg i øvrigt også i mit første indlæg – at det ikke var sikkert, man kunne angribe det ud fra en rimelighedsbetragtning. Men det bortforklarer bare ikke, at der her vil være tale om en ganske klækkelig nedsættelse i afskrivningsgrundlaget.

Ministeren spørger mig så, om jeg kan vise nogle eksempler på, at nedtrapningen for anvendelsestiden af investeringsfondsmidler fra 12 år til 4 år skulle have givet problemer. Ministeren fortsætter med at sige, at det er der ingen der kan give svar på. Tak for tilliden, hr. minister. Men jeg vil dog gerne sige ...

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Man må ikke tale direkte til medlemmer og ministre.

Anders Poulsen (V):

... Undskyld. Jeg vil gerne sige, at jeg i det praktiske liv har set mange eksempler på, at man i landbrugssektoren på bygningsområdet har planlagt investeringer, der strækker